21/04/2022

Γουμενίσσης Δημήτριος: Να ακολουθήσουμε τον Χριστό με διαβατήριο ζωής την Ανάσταση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Στο μήνυμά του για το Πάσχα 2022, ο Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημήτριος αναφέρθηκε στο μοναδικό οντολογικό-υπαρξιακό και ηθικό-κοινωνικό χρέος που έχουμε όλοι μας να ξεπερνούμε όσα

πέρασαν κι όσα θα έρθουν. “Ο Κύριος μας δωρίζει το “μυστικό” της αφοβίας στην προσωρινή φθορά όχι μόνο της οικονομικής κρίσης, όχι μόνο της παγκόσμιας δουλοπρέπειας, αλλά κυρίως του ά-σωστου βίου, της ά-σωστης ύπαρξης” είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το μήνυμα:

«Ανέστη Χριστός εκ νεκρών…ευαγγελίζου γη χαράν μεγάλην»!

Οσονούπω θα εορτάσουμε την πιο χαρμόσυνη γιορτή για όλον τον κόσμο, για όλους τους αιώνες και για όλη την αιωνιότητα.

Μια χαρά που έχει αρχή (εκεί στον Πανάγιο Τάφο του Αναστημένου Θεού και Σωτήρα μας)· αλλά δεν έχει τελειωμό, ούτε στον ουρανό! Κάποτε, μας ξεσήκωνε κάθε χρόνο το Πάσχα, μας ανέβαζε από το κατωλύγισμα ή και
τις ανούσιες συμβατικότητες του βίου. Σήμερα όμως, μετά την τόση χαυνωτική καλοπέραση δεκαετιών, τα μεγάλα και συλλογικά αδιέξοδα σπρώχνουν το λιγοστό χαμόγελο στο άπιαστο μέλλον.

Η πατρίδα μας κι όλοι εμείς παλεύουμε για τη σιγουριά της επιβιωματικότητας και για την παραμικρή ανάσα μιάς οικονομικής επιβίωσης και κοινωνικής συνοχής. Με αυτές τις προτεραιότητες μπροστά μας, δείχνουμε να μην ξαναζωντανεύουμε πλέον από το Πάσχα του Σωτήρος!

Θα μου πείτε, βέβαια: “Άλλο πράγμα η πίστη, κι άλλο πράγμα η κρίση. Πώς να διώξει το Πάσχα τις δουλωτικές φορολογίες από τη χώρα κι από μας; Πώς να διώξει το Πάσχα τις εξουθενωτικές συνέπειες από την πανδημία και τους πολέμους;” Για την ανάσταση των συνειδήσεων και της δι-ατομικής και δια-κοινωνικής πρακτικής (πρώτα, στο φευγαλέο παρόν και, ύστερα, για το θεόρατο αιωνικό μέλλον), θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία. Οι νεότεροι στέκουν ανυποψίαστοι.

Κι από τους παλαιότερους, μόνον ένα μικρό ποσοστό γυρεύει τη σιγουριά του στο Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού. Να πάρει και να δώσει μετάγγιση αφοβίας και ζωής. Όμως, από εδώ ξεκινά μετεχόμενη η ανατολή της αληθινής διακοινωνικής ελπίδας, της αμετάθετης διακοινωνικής αλλαγής. Είναι η δική μας κατάφαση και συγκατάθεση και επιλογή στο "καινόν Πάσχα", στην καινότητα της καθημερινής ζωής.

Μια σπάνια οικουμενική ηγετική φυσιογνωμία, ο μεγάλος θεοκαλεσμένος και μεγάλος εθελοντής, ο κοσμογυρισμένος και καταδιωγμένος, ο μεγάλος ευαγγελιστής της χριστοποίησης και της ανάστασης, ο απόστολος Παύλος αντιπροτείνει τη δική του λύση στην ανυπόφορη στενοκαρδία των καιρών μας: «αυτό που λαχταρώ —μας εξομολογείται— είναι να γνωρίσω το Χριστό και τη δύναμη της ανάστασής Του, και να πάρω μερίδιο στα παθήματά Του, ακολουθώντας μέχρι το θάνατο, γιατί έτσι ελπίζω να λάβω μέρος στην ανάσταση των νεκρών» (Φιλιππησίους 3: 10-13).

Αυτές οι προτεραιότητες που έθετε για τη ζωή του ο σκηνοποιός κοσμογυριστής Απόστολος, ήταν προτεραιότητες μιάς πολύ γενναίας απολυτότητος. Και στάθηκαν αντίδοτο σε κοινωνίες περίπου σαν τη σημερινή. Εκείνες τις εποχές, το παγκόσμιο στρατιωτικό, πολιτικό, φιλοσοφικό και οικονομικό σύστημα σχετικοποιούσε τον άνθρωπο και τα πάντα σε εκμεταλλεύσιμη δουλική απαξία.

Κι όμως· οι αυταρχικοί επικυρίαρχοι εκείνων των εποχών έσβησαν, ενώ ο Παύλος και οι παρόμοιοί του Παύλοι μέχρι σήμερα ζούν στον αιώνα. Μαζί με τον Αναστημένο Κύριο Ιησού Χριστό. Σ᾽ Αυτόν είναι η λυ(τρω)ση. Εδώ είναι η λύση.

Και μας θυμίζουν το μοναδικό οντολογικό-υπαρξιακό και ηθικό-κοινωνικό χρέος που έχουμε όλοι μας (κι εμείς με τα ελάχιστα της τσέπης και με την μεγαλοψυχία της πίστης, και οι λιγοστοί τρανοί του κόσμου
με τα αμύθητα των διαχειρίσεων και τη στενοκεφαλιά της απιστίας): να ξεπερνούμε όσα πέρασαν κι όσα θα 'ρθούν, στοχεύοντας να φθάσουμε μόνο όσα χάραξε ο Θεός εμπρός μας (Φιλιπ. 3: 14) .

Πέθανε μεν εκούσια Εκείνος που μας έφτιαξε, κι εμάς και τη ζωντάνια και τη ζωή μας, όσων έζησαν, όσων ζούμε κι όσων θα ζήσουν! Και αναστήθηκε αυτεξούσια! Μετέτρεψε τον εθελούσιο δικό Του πραγματικό θάνατο σε εργαλείο αληθινής νέας ζωής. **Έτσι μας δωρίζει το "μυστικό" της αφοβίας στην προσωρινή φθορά όχι μόνο της οικονομικής κρίσης, όχι μόνο της παγκόσμιας δουλοπρέπειας, αλλά κυρίως του α-σωστου βίου, της α-σωστης ύπαρξης.**

Ο καθένας μας έχει μια μοναδική αξία, γιατί μας την δίνει ο Σταυρωμένος και Αναστημένος Θεός μας. Αναστήθηκε και μας μετάγγισε την αναστημένη ζωή Του. Έγινε ολότελα δικός μας και μας έκανε δικό Του Σώμα, μας δίνει το δικό Του Σώμα και Αίμα. Μας δέχεται έναν-έναν, μας ενώνει όλους μαζί, στο αληθινό γεγονός της αναστημένης ζωής Του.

Για να το απογευθούμε, μια για πάντα. Δικός μας είναι πλέον ο Σταυρός με σταυρωμένο και πεθαμένο τον μοναδικό Υιό του Θεού, τον μοναδικό Υιό της Παρθένου, τον Θεάνθρωπο. Δική μας είναι πλέον η Ανάσταση με αυτεξούσια αναστημένο τον Λυτρωτή, λύτρωση από τα μύρια πάθη, άνοιγμα στην πραγματική ζωή

Σ᾽ αυτό το νέο "χατζηλίκι" ζωής του "Χριστός ανέστη" ξανοιγόμαστε κι εφέτος. Ο Χριστός πέθανε και έσβησε τη νεκρότητα της θεο-στέρησης. Αναστήθηκε και μοιράζει με τα χέρια Του τον Εαυτό Του.

Αποκτήσαμε ολόιδια τα δικαιώματά Του: "…γιατί εγώ ζω, κι εσείς θα ζήσετε" [Ιωάννης 14: (19)-23]. "Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα, εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ" [βλ. Ιωάννης 6: 31-(56) 58]. Μας προσφέρει δωρεάν μοναδικότητα δικαιωμάτων. Έχουμε ολοζώντανες, χειροπιαστές "θεωρημένες αποδείξεις" τους Αγίους, τους Δικαίους, τους ήρωές μας.

Στον απερίγραπτο κι ατέλειωτο αγιοπνευματικό "χώρο" του Σωτήρος, τον ακτιστόκτιστο, τον θεανθρώπινο, προσφέρεται η μοναδική δωρισμένη ενότητα και η χαρισμένη ισότητα. Το Πασχαλινό δώρο του Σταυρωμένου. Το Ζωοποιό δώρο του Ενταφιασμένου. Το Άφθωρο δώρο του Αναστημένου. "Όποιος πιστεύει σε μένα, κι αν πεθάνει, θα ζήσει" (Ιωάννης 11: 26).

Το είπε και το πράττει. Είναι το θείο συμφωνητικό της τωρινής κι απέθαντης πίστης μας. "Νεκρός εγενόμην, και ιδού ζω" διαλαλεί ο Αναστάς Χριστός στην Αποκάλυψη [Αποκάλυψη 1: 17-(18)].
"Νεκροί εγενόμεθα, και ιδού ζώμεν" βροντοφωνάζουν οι Άγιοι! …οι ήρωές μας! …οι Νεομάρτυρές μας! …μέχρι τους αγιο-Ευμενίους της εποχής μας. Το

βροντοφωνάζει η προστασία της Παναγίας μας, σε κάθε βήμα της εθνικής μας ιστορίας, σε κάθε γωνιά γης. Ακόμη κι αν μεταναστεύουμε στο χώρο ή μεθιστάμεθα στο χρόνο.

Μπορούμε να ακολουθήσουμε κι εμείς. Ώστε να συμβάλουμε και να μεταμορφώσουμε τα οντολογικά αιωνικά χρέη της κοινωνίας σε πλεόνασμα ζωντάνιας, και να πετύχουμε τα χρεωλύσια των φθοροποιών δανείων της ευλογημένης πατρίδας μας. Με ταυτότητα ύπαρξης τον ΧΡΙΣΤΟ μας, με διαβατήριο ζωής την ΑΝΑΣΤΑΣΗ Του. Ακόμη και με "τα χαρτιά" των λογής-λογής αμαρτιών μας καθαρισμένα από το αναστάσιμο αίμα των διάτρητων χειρών και ποδών Του.

Με τη συνείδησή μας καθαρμένη και φωτισμένη από το "συνείναι Χριστώ" και "σύνοιδα Χριστόν" που μας προσφέρει Εκείνος με τον Άλλο Παράκλητο της Εκκλησίας Του.
Ο Σταυρωθείς και Ταφείς και Αναστάς, Κύριος και Θεός και Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός, μεθ᾽ ημών.

†Ο Γουμενίσσης, Γεφύρας, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ